

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Lvcae Pinelli, Societatis Iesv Meditationes De
Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, Et præparatione ad
sacram communionem**

Pinelli, Luca

Coloniæ Agrippinæ, 1603

Meditatio XIV. In illa verba Hymni, Ecce panis Angelorum factus cibus
viatorum. Pvncta Meditationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59560](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59560)

MEDITATIONES.

tem? H. si conscius illius es, remoue illas: si non es, da operam vt cognoscas. A. O-
pic IESV, tuæ infinitæ bonitati confidens:
ad te venio, teque obsecro, vt oculos tuos
auertas ab ærumnis meis: Si enim *iniqui-
tates obseruaueris, quis sustinebit?* Si autē:
voles eas respicere, rogo, ne eas respicias,
vt Iudex ad puniendum, sed vt misericors:
medicus ad sanandum illas. Fac Domi-
ne, vt hæ miseræ meæ cedant in maiorē
tuum honorem & gloriam, vti cessit in-
firmitas cæci nati: Si enim me ab illis li-
beraueris, hoc amplius in me resplende-
bit tua misericordia, quo indignior ego
fui, & miserabilior.

Psal. 29.

MEDITATIO XIV.

In illa verba Hymni, *Ecce panis Angelo-
rum factus cibus via-
torum.*

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. CONSIDERA, labores & lachrymas
fuisse ordinarium hominis cibum, post-
quam sua culpa eiectus est ex parady-
so.

2. Considera statum; in quo versatus
fuerit homo existens in deserto luctus &
planctus. Erat enim coactus peregrinari
per mundum, & securitate ducis, & rerū
necessariorum prouisione destitutus. Ita
que defectu illius facile aberrasset à via;

Matth. 15.

C 7 de

defectu verò huius facillè defeciffet.

3. CONSIDERA sollicitudinem amoris plenissimam, quam misericors Saluator de eo habuit; cum ipsemet voluerit esse & dux, & cibus hominis in exilio.

4. CONSIDERA cibum Angelorum non esse alium, quàm Deum Regem gloriæ, quo Angeli in cœlo aluntur, & contèplando perfruuntur. Hunc ipsum cibum amabilis Redemptor noster voluit quoque esse cibum hominis, & idcirco dicit: *Ecco panis Angelorum, factus cibus viatorum.*

FRUCTVS.

FRUCTVS huius XIV. Meditationis erit, exercere amabiles grati animi actus erga Dominum, qui tanto nos fauore prolecutus est, suamque Maiestatem precari, vt ritè cognoscamus, quantum ea de cau si ipsi IESV obstricti simus.

COLLOQVIVM.

FERINE potest Domine, te tanto amore hominem prosequi, vt eam Angelorum cibo pascere volueris?

An possibile est, te huius Angelici cibi beneficio velle vnum quiddam ex te & ipso efficere? Lætamini filij Adam, nec enim amplius in vos conueniet illud Prophetæ dictum, *Fuerunt mihi lacrymæ*

Psalm. 41. meæ panes die ac nocte, dum dicitur mihi quo-

MEDITATIONES.

63

quotidie, ubi est Deus tuus? Nam cibus
 vester non sunt amplius lachrymæ, sed ci-
 bus Angelorum, & Deus vester non suc-
 censet vobis, nec longè abest à vobis, sed
 est in specie panis, quam frequenter por-
 rigit vobis. O Spiritus beati, succurrite mi-
 hi, vt tatum meum benefactorem agno-
 scam. O angeli sancti, & vos imprimis Se-
 raphini, docete me, quomodo redem-
 ptorem meum amare debeam, qui præ-
 ter omne meritum meum mihi fauet,
 subministrando mihi in cibum vestrum
 panem. Domine eam ob rem Propheta
 tuus attonitus gloriabatur dicens: Pa-
 nem Angelorum manducauit homo. Et
 loquebatur de Manna ministerio Ange-
 lorum factò. Eia quæ gloria, quis meus
 stupor erit, si possim cum veritate dicere,
 Manducat Dominum pauper, seruus & In hymno
 humilis, ò res mirabilis! Quid rependere
 possum mi benigne IESV, quando quo
 plus amore tui facie, hoc maiori me fa-
 uore prosequeris in commodum meum.
 Ah durum & peruersum cor meum, quo
 modo cum cælesti vescaris cibo vsque
 permanes terrenum? quando tandem e-
 nuades cæleste? Quomodo, cum alaris ci-
 bo angelico, manes adco sensualis, & à
 spiritu alienus? Quomodo ad præsentia
 am IESV, qui tuus est, cibus, & amoris
 flam-

Psalm. 77

In hymno

*Enc. 12.
Col. 6.*

flamma, non inflammari, & colliquescis? An quia constas è terra? O IESU recordare hic, quod alicubi dixisti, *Ignem veni mittere in terram; & quid volo, nisi ut accendatur?* Accendatur ergo in me, ut terra cordis mei instar ardentis flammæ accensâ feratur in sublime, & quæ sursum sunt quærat, quia tantum res illæ eam possunt tranquillare. O anima mea quomodo fieri potest, ut viuas in tantæ

Cap. 13.

Maiestatis aduentu? Quomodo possibile est, ut ad præsentiam Regis gloriæ non redigaris in nihilum? Heu quid causæ fuit, ut Daniel conspecto angelo, instar herbæ quæ emarcuit, conciderit in terram, sic ut teste Scriptura, non remanserit in eorum fortitudo, sed iacuerit consternatus in terra spiritu & facultate loquendi destitutus. Et tu ad Domini aduentum, angelorum conditoris non contremisces? non

Cap. 26.

te commouebis? *Columnæ cæli*, inquit Iob, *contremiscunt & pauent ad minimū nutum huius eiusdem Dei*, & tu manes immota? Ah Domine tu vnus huius rei causa es, quia amor, quem ei demonstras in hoc amabili Sacramento, tam magnus est, ut eam potius ad redamandum lætandumque, quàm ad timendum inuiset, cum caritatis proprium sit foras mittere timorem.

1. Ioan. 4.

ME